

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských Rozhledů“.

ČÍSLO 7.

ROČNÍK VI

Příprava pro Válečnou školu.)*

Otázky z ústních přijímacích zkoušek v roce 1926.

Podplukovník gen. štábu S. N a l o t:

Řešení otázek z taktiky pěchoty.

(Pokračování.)

Otázka 6.

**Rozkaz velitele 3. praporu pro pochod pravého (západního) předvoje
1. července.**

Viděli jsme v předešlé otázce, že velitel pluku vydal rozkaz pro vykonání celého přibližovacího pochodu.

To však nestačí dopředu posunutému praporu, poněvadž jeho rozkazy závisí podstatně na terénu a na tomto stupni má velitel možnost prozkoumatí terén dosti rychle, aby vydal rozkazy.

V našem případě tedy velitel praporu vydá rozkaz pro přibližovací pochod až k prvnímu cíli, stanovenému společným velitelem předvoje nebo velitelem divise.

Jen tenkrát, budou-li postupné posuny dosti krátké (utvoření posunu mezilehlého, na př. společným velitelem předvoje nebo samým velitelem praporu), nebo lépe, bude-li terén stejný v celé hloubce přibližovacího pochodu, může velitel praporu výjimečně vydati rozkaz pro dva nebo více postupných posunů, ponechávaje si možnost pozměniti, bylo-li by třeba, svůj původní rozkaz rozkazy dodatečnými.

Hlavní údaje, které musí obsahovati rozkaz velitele praporu, jsou: sestava, směr pochodu a postupné cíle rot 1. sledu, zajištění, pochodová osa velitele praporu, spojení a dodávání zpráv (viz čl. 692 ČŘ.).

S e s t a v a.

Sestava závisí na úkolu, na terénu a na nepříteli.

Úkol praporu jest úkolem předvojovým: má chrániti volný voj proti jakémukoli překvapení a vyhnouti se všem hmotným překážkám, stavějícím se mu v cestu (viz čl. 163 PŘ.). To znamená, prapor musí prozkoumatí při normálním postupu celé pochodové pásmo sobě přidělené. Toto pochodové pásmo má průměrnou šířku 2300 m; kromě toho jeho terén jest velmi rozrytý a velmi pokrytý; konečně, je-li ne-

*) Toto a příští číslo Cvičebních Listů jest věnováno cele Přípravce pro válečnou školu, jednak aby byla dovedena do konce řešení otázek z taktiky pěchoty, jichž uveřejňování bylo v posledních číslech zdrženo návalem jiné látky, jednak proto, že právě tyto otázky pojednávají konkrétně a podrobně o taktice praporu a pluku, aktuální v nynějším a nastávajícím výcvikovém období (zavěrečných cvičeníh).
Pozn. redakce.

přítel ještě dosti daleko podle včerejších večerních zpráv, pohybuje se patrně k nám a pravděpodobně má před sebou lehké a pohyblivé prvky, s nimiž se můžeme setkat v každém okamžiku; je tedy nutno mít od začátku pochodu sestavu přibližovací, z níž můžeme okamžitě přejít do sestavy dotykové. Z těchto všech důvodů jsou dvě rotы nezbytné v prvním sledu, třetí bude postupovati v sledu druhém.

Jaké mezery a vzdálenosti budou mít tyto rotы? Má-li býti celé pochodové pásmo prozkoumáno, bude se mezera mezi oběma rotami prvního sledu kolísati každou chvíli podle povahy terénu; nesmí tedy býti předem stanovena velitelem praporu.

Co se týká vzdáleností mezi rotami prvního sledu a rotou sledu druhého, musí býti zásadně taková, aby velitel praporu mohl kdykoli rotы druhého sledu užít v libovolném směru: bude tedy třeba udržeti ji v palebním prostoru, rozdílném od prostoru rot prvního sledu. Nebude vždy možné vyhověti úplně této nezbytnosti: budeme se muset často spokojiti tím, že rotu druhého sledu povedeme chráněnou cestou, z níž v mimořádných případech lze dosti snadno manévrovati zprava doleva a obráceně, nebo bude rota druhého sledu postupovati dosti daleko za rotami prvního sledu, nikoliv ovšem příliš, neboť záleží na tom, aby výkon praporevního velitelství byl hladce zabezpečen v každé chvíli a aby rota druhého sledu byla s to zasáhnouti dosti rychle v prospěch rotы sledu prvního. Vzdálenost 800 kroků, daná Cvičebním řádem v čl. 674, vyhovuje úplně těmto podmínkám.

V našem případě a v prvním rozkaze velitele praporu bude předepsáno rotě druhého sledu jíti úvalem Schelwitzkým, který svým relativně těžkým rozvětvením dovoluje dosti snadno této rotě manévrovati doprava i doleva. Povede ji na této cestě postupnými rozkazy zprvu až k jižnímu vstupu do Schelwitz, pak až k ohybu úvalu 800 m sev.-vých. od této vesnice, pak až k ohybu 400 m záp. od koty 415, konečně až k jižnímu okraji Malčitz, zkrátka, z jednoho palebného prostoru do druhého.

Každé z obou rot prvního sledu se vynasnažíme přidělití určitý terén; nebude to vždy možné, ale je to požadavek co nejdůležitější.

V našem případě od prvního posunu bude prostor Schelwitzký přidělen rotě levé: jest ohraničen na západě hřbetem, který ovládá Schelwitz na západě, na východě hřbetem, který se táhne podél západního okraje lesa U hrušky. Nemůžeme také vykázati celý terén u Dolečku téže jednotce, poněvadž je to střed pochodového pásma praporu, a necháme probíhati hranice pochodových pásem rot prvního sledu asi 200 m záp. od potoka; ale ve výši Malčitz bude zase možno svěřiti celou část terénu každé z rot prvního sledu praporu, při čemž za hranice akčního pásma určíme čáru přibližně shodnou s cestou Malčitz—Wrtka.

Jaké místo zaujme kulometná rota v této sestavě? To záleží na úloze praporu. Pokud má prapor úkol ofensivní, musí velitel praporu býti s to podporovati kdykoli první sled ve směru, jež pokládá za nejprůzračnější. Poněvadž jednak nemůže napřed znáti tento směr, jednak šífka pochodové fronty nedovoluje zachovati kulometné rotы v celku — vzniklo by tím nebezpečí opožděného zasažení — povede velitel část těžkých kulometů v stopách rot prvního sledu a zbytek postaví do týlu, a to do výše druhého sledu, tak, aby jeden anebo druhý mohl zesílit prvky postavené vpředu.

Má-li prapor úkol defenzivní, nebo v době předem určených zastávek, jest nezbytné, aby těžké kulometry spolupůsobily k utvoření

souvislé palebné přehrady v čele fronty: tam se zase ukáže nezbytnost mít část těžkých kulometů ve výši rot prvního sledu a druhou část více v týlu, čímž bude zabezpečeno stupňovité uspořádání těchto palebných zbraní do hloubky. V obou případech tedy je nutné rozčlenění kulometnou rotu, ale doporučuje se, aby kulometná rota zůstala pod velením svého velitele a pod přímým řízením velitele praporu, který si zachovává možnost zcela a úplně s ní disponovati.

V našem případě a v svém prvním rozkaze nařídí velitel praporu jednomu družstvu první kulometné čety, aby postupovalo v druhém sledu roty prvního sledu na pravém boku, jednomu družstvu druhé kulometné čety, aby postupovalo v druhém sledu roty prvního sledu na levém boku a zbytek (jedno družstvo první čety, 1 družstvo druhé čety a třetí četa) půjde s rotou druhého sledu, a to v jejím čele.

Velitel praporu se spokojí tím, že přikáže každé rotě prvního sledu po jednom kulometném družstvu, poněvadž se první část prvního posunu provádí v terénu známém a jeho druhá část v terénu velmi zalesněném, kde lze těžkých kulometů užití jen velmi málo.

Směr pochodu a postupné cíle prvního sledu.

Cvičební řád (čl. 692) ponechává na vůli: buď užití jedné roty ve směru, který jest určen postupnými body

nebo vytknouti každé z rot prvního sledu body postupné.

První příkad jest snad pružnější, ale třeba přiznati, že se ho dá nesnadno užití v pochodovém pásmu příliš širokém. Jak je tomu vždy při pochodu přibližovacím, dáme přednost druhé možnosti. V našem případě určí velitel praporu postupné body směrové:

rotě na pravém boku: trojčipý les 500 m sev.-vých. od Kl. Lesnov, kulatý les na pahrbku 700 m jih.-vých. od Kl. Lesnov, Nautischkova čip lesa 300 m jižně od koty 404;

rotě na levém boku: místo na silnici 500 m vých. od Schelwitz, osamělý dům 400 m sev.-vých. od koty 415, pahrbek 415, východní okraj Malčitz, Lisek.

Spojení mezi oběma rotami obstaráno na vých. okraji Schelwitz, na hřbetu jižně od Schelwitz, u skupiny tří domů (500 m záp.-sev.-záp. od koty 415), na záp. okraji Malčitz, u čipu lesa 300 m vých. od Nautischkova, severní čip Wrtka.

Zajištění.

Zajištění bude obstaráno jednak rozčleněním praporu do šířky a do hloubky, jednak dotykovými hlídkami (viz čl. 654 ČŘ.). Tyto dotykové hlídky jsou vypraveny čelními četami rot prvního sledu, které k tomu užijí podle rázu terénu zcela nebo částečně úderných rojů těchto čet. Je-li prapor včleněn, zajištění na křídlech sestavy jest provedeno spojovacími prvky. Jak jsme viděli předešle v úloze čís. 1, nevyžaduje toto spojení při přibližovacím pochodu zvláštních spojovacích oddílů; stačí zajistiti buď stálé spojení zrakem, nebo v terénu pokrytějším dotyk na určitých předem určených místech a zvláště ze zastávek.

Ochrana proti letounům bude zajištěna jednak okamžitou pohotovostí těžkých kulometů, jednak tím, že každá rota prvního sledu vyšle s dotykovými hlídkami zvláštní hlídku (1 četaře a 2 nebo 3 muže), která hlásí přilet nepřátelských letounů.

U jádra každé roty prvního sledu budou jeden nebo dva muži stále pozorovati tuto hlídku a hlásiti její signály.

Pochodová osa velitele praporu.

Podle ČŘ. (čl. 694) postupuje velitel praporu za prvním sledem. Tomu jest rozuměti tak, že tudy bude postupovati pomocná četa. Velitel praporu sám bude hledět, aby co nejrychleji byl zpraven o terénu, proto bude postupovat od pozorovatelný k pozorovatelně s prvními prvky, a má-li k dispozici několik jezdců, aby jej chránili a dodávali jeho rozkazy, předejde i své jednotky, zvláště když prapor dosáhl jednoho ze svých cílů.

V našem případě bude velitel praporu postupně v těchto místech: hřbet záp. od Schelwitz, hřbet vých. od Kl. Lesnov, návrší 700 m jih.-vých. od této vesnice, sedlo sev. od Malčitz, kóta 404, sev. okraj Wrtka.

Spojení a spojovací služba.

Kromě taktického spojení, které, jak jsme viděli předešle, se děje skoro jen zrakem za přibližovacího pochodu, nutno obstarati spojení velitele se všemi jeho jednotkami a spojení praporu s dělostřelectvem.

Spojení s velitelstvím obstará:

a) spojovací důstojník s cyklistou nebo s jezdcem od každého praporu k společnému veliteli předvojů, nebo není-li toho, k veliteli divise;

b) spojka (četař) od každé roty k veliteli praporu;

c) spojka s jedním nebo s dvěma muži od každého praporu ke každému praporu sousednímu;

d) kromě toho rotý prvního sledu vysílají si vzájemně spojku s jedním mužem;

e) velitel roty 2. sledu musí vysílati k velitelům rot 1. sledu spojku s jedním mužem.

Spojení pěchoty s dělostřelectvem obstará oddíl u velitele praporu jednou nebo více skupinami dělostřeleckými, které postupují za praporem spojovacího dělostřeleckého oddílu.

Spojovací služba bude ze přibližovacího pochodu obstarána jen signály, běžci, jezdci a cyklisty. Velitel praporu bude spojen opticky se společným velitelem předvojů, nebo není-li možno pro terén využití optiky, signály světelnými (raketami).

Otázka 7.

Rozkazy velitele praporu na levém křídle (východním) pro levý předvoj (východní).

Podáme zde jen:

1. rozkaz velitele praporu pro první posun, t. j. rozkaz velitele praporu na čáře odporu předních hlídek, týkající se jen pochodu jeho praporu až k prvnímu cíli;

2. rozkaz velitele praporu pro zastávku na konci prvního posunu, t. j. na frontě: S t r a n o v — kóta 394.

1. Rozkaz (ústní) velitele praporu pro první posun, vydaný 1. července 5.30 hod. na místě, kde silnice z Čes. Dubu do Ratschan přetíná hřbet Schafberg.

Situace. — Nepřítel měl předešlého večera své přední hlídky na čáře Mladá Boleslav—Dlouhá Lhota, 25 km jižně od

našich. Divise 10., včleněná, jest na Jizeře, kryta předvojem, jehož jest prapor částí.

Úkol praporu.

Prapor, včleněný mezi 2. prapor 1. pluku (napravo) a jeden prapor 9. divise (nalevo), má za úkol prozkoumati terén v pochodovém pásmu omezeném: napravo západním okrajem (11/1) lesa východně od Loukoviček, cípem lesa 600 m sev.-záp. od kostela v Letařowitz, kotou 394, západním okrajem Kobil; jižním hřbetem lesa Rv. Sedliško, hřbetem záp. od Sezemitz, hřbetem vých. od Sownitz; nalevo čarou kóta 422—záp. okraj Sedliško, záp. okraj Sebeslawitz, kóta 303, vých. hřbet lesa jižně od Jirska, západně okraj Loukow.

Pochodová sestava:

1. sled: první rota nalevo (vých.),
druhá rota napravo (záp.).
2. sled: 3. rota, četa technické roty.

Kulometná sestava vyšle po jednom družstvu za každou rotou prvního sledu. Zbytek kulometné roty půjde v čele druhého sledu.

Cíle.

Roty 1. sledu: Stranov, Worklebitz, hřbet 394. Dotykové hlídky: jižní cíp lesa záp. od Stranova, vých. hřbet Kobil, Kobil.

2. sled: již. okraj lesa sev. od Topolina.

Kulometná rota:

1. družstvo: hřbet sev.-záp. od Stranova;
 2. družstvo: jižní okraj Worklebitz;
- zbytek: statek Z. S. (sev.-záp. od Worklebitz).

Hranice akčních pásem rot 1. sledu

naznačeny čarou: silnice z Čes. Dubu do Ratschan (u 2. roty) až ke kotě 411, cesta od koty 411 u Letařowitz (u 1. roty) až k rozcestí 500 m jižně od koty 411, hřbet sedla jihozáp. od Ratschan, hřbet zalesněného sedla sev.-sev.-vých. od Worklebitz, ohyb 300 m jiho-vých. od Worklebitz (u 1. roty).

Hodina přechodu čáry odporu předních hlídek čelem jednotek 1. sledu: 6 hod.

Pohyb jednotek 2. sledu.

Druhý sled půjde k svému cíli středním úvalem Schafbergu, záp. okrajem Ratschan, sev.-záp. cípem lesa východně od Letařowitz, úvalem záp. od Letařowitz, údolím Mohelky a úvalem Na Šicholce. Jeho čelo překročí sedlo Schafbergu, jakmile zad rot 1. sledu překročí na jihu čáru jižní okraj kulatého lesa — kóta 411. Druhý sled překročí hřbet sev.-záp. od Ratschan jen na nový rozkaz velitele praporu.

Praporeční velitelství bude postupovati za 2. rotou na cestě ze Schafbergu do Letařowitz a k mlýnu 300 m jiho-záp. od této vesnice. Cíl: čelo úvozu 400 m záp.-sev.-záp. od Worklebitz.

Pochodová osa velitele praporu.

Silnice z Čes. Dubu ke kotě 411, cesta od této koty k Letařowitzům, mlýn 300 m jih.-záp. od této vesnice, úvoz Na Šicholce. Zastávka na konci posunu na jižním okraji Worklebitz.

Skupina skládající se z prvků spojovací čety, dané plukem k dispozici praporu a praporem mužstvo pozorovatelské a zpravodajské bude postupovati na této ose vzadu prvního sledu.

Spojení.

Spojka druhé roty a cyklista spojovací čety veliteli prvního pluku na Schafberg (hřbet záp.).

Každá rota vyšle: spojku (četaře) k veliteli praporu; kromě toho vyšlou rotu 1. sledu spojku a 2 muže k sousednímu praporu (2. rota k 11./1., 1. rota k praporu 9. divise) a navzájem spojku 1 muže; konečně rota 2. sledu vyšle spojku a 2 muže k oběma rotám prvního sledu.

Spojovací služba

se omezí, dokud nebude vydán nový rozkaz k použití praporem optických signálů praporem, na signalisaci a běžce praporem a rotní. Rota prvního sledu oznámí svůj příchod k 1. cíli vysláním značky A.

Praporem optická stanice krácející pochodovou osou velitele praporu přijme tyto signály a pošle dále optickou zprávu značky A plukovníku, jehož optická stanice bude na kotě 411.

Další odchod k 2. cíli oznámí plukovní optická stanice značkou D optické stanici praporem, která je dále signalisuje rotám 1. sledu.

Pozorování a zprávy.

Mužstvo pozorovatelské a zpravodajské pod velením praporem zprav. poddůstojníka postupuje přes tato místa: kotu 411, rozcestí 400 m jižně od této koty, farnost Letařowitz, Worklebitz.

Ochrana proti letounům

bude obstarávána jednak kulometnými družstvy postupujícími za rotami 1. sledu, jednak kulometnou četou valného voje, která za tím účelem zaujme posíci k Z. S. (sev.-záp. od Worklebitz) od první zastávky.

Bojový trén.

Bojový trén praporem velitelství a první oddíl boj. trénu rot (muniční vozy) budou postupovati ve skupinách pod velením nejstaršího poddůstojníka takto: silnice Český Dub, Letařowitz až k rozcestí 500 m sev.-vých. od kostela této vesnice, úvoz východně od Letařowitz, brod 400 m jiho-vých. od této vesnice. Nepřekročí hřbet Schafbergu bez nového rozkazu.

2. Rozkaz (ústní) velitele praporu pro zastávku na konci 1. posunu na frontě Stranov—kota 394, vydaný 1. července 7 h. 15 m. na jižním okraji Worklebitz.

Předpokládáme, že z jakéhokoli důvodu zastávka na konci tohoto posunu bude trvati 1 hodinu a že jezdecko a cyklisté překročili Jizeru u Mohelnitz a postupují k Sezemitzům, kam dospějí v 6 h 30 m.

Úkol praporu.

Prapor se zastaví na 1 hodinu na dosažené posici, musí tedy organisovati obranu této posice.

Hlavní posice.

Přední hranice hlavní posice půjdou asi 400 m jižně od koty 394 k rozcestí 600 m jiho-vých. od Worklebitz přes Stranov.

Střední pásmo půjde přes kotu 394, vesnici Worklebitz, jižní okraj lesa severně od Stranova.

Krycí posice.

Krycí posice bude zřízena na čáře: jižní okraj Kobil, hřbet východně od této vesnice, jižní cíp lesa západně od Stranova.

Sestava praporu.

U prvního sledu:

1. rota a 1. kulometné družstvo nalevo, opěrný bod Stranov.

2. rota a 2. kul. družstvo napravo, opěrný bod Worklebitz obstarají každá přední hlídky v svém akčním pásmu.

Hranice obou akčních pásem: silnice Sedliško-Sezemitz mezi ohybem 300 m jiho-vých. od Worklebitz a rozcestí 800 m jižně od této vesnice (silnice k 2. rotě).

U 2. sledu (střední pásmo):

3. rota a zbytek kul. roty k Worklebitzům. Prap. velitelství na jižním okraji Worklebitz.

Palebný plán.

Hlavní palebná přehrada mezi předními hranicemi a čarou: severní okraj Kobil, hřeben vých. od Kobil, vrstevnice jižně a jihových. od lesa záp. od Stranova.

Vedlejší přehrada před středním pásmem.

1. kul. družstvo bude bočně stříleti na jižní hranice Stranova.

2. kul. družstvo bude stříleti na úvoz sev.-vých. od Kobil.

Velitel kul. roty prozkoumá stanoviště pro případné postavení ostatních kul. družstev, aby doplnil hlavní palebnou přehradu palbou na hřbet severně od Kobil, severní svahy hřbetu vých. od Kobil, jiho-záp. hřbet lesa západně od Stranova a zalesněný úvoz západně od Stranova.

Velitel třetí roty prozkoumá stanoviště pro případné postavení 2. čety své roty na kotě 394, ve Worklebitzích a na již. okraji lesa sev. od Stranova pro vedlejší přehradu před středním pásmem.

Dělostřelecká skupina, postupující za praporem, bude připravena zahájit svou přehradu na sev. okraji Kobil a v úvozu sev.-vých. od Kobil.

Zahájení palby: Každý opěrný bod ohrožený nepřítelem zahájí hlavní přehradu fialovou raketou (3 světlice), přehradu před středním pásmem raketou červenou (padák).

Řízení střelby: 5 minut palba přepadová po 50 vteřinách s 10vteřinovými přestávkami. Palební spojení provedou velitelé rot na místě.

Úkol různých sledů.

Přední hlídky počnou palbu na velkou vzdálenost, aby zvolnily postup nepřítele. Při silnějším nepřátelském útoku ustoupí dříve, než se k nim nepřítel přiblíží, do akčního pásma první roty lesním úvozem západně od Stranova, do akčního pásma 2. roty úvozy východním a západním hřebenem jižně od koty 394.

Roty 1. sledu udrží své místo stůj co stůj.

Kromě své přehradové úlohy před středním pásmem bude rota 2. sledu připravena s 2 četami, aby zesílila roty 1. sledu napravo úvozem východně od této vesnice.

Spojení a spojovací služba. Pozorování.

Spojení na křídlech praporu se sousedními předvoji musí býti provedeno co nejdříve napravo k čelu úvozu západně od koty 394, nalevo k hřbetu sev.-vých. od Stranova.

Stanoviště velitele praporu: Worklebitz.

Pozorovatelná velitele praporu: jižní okraj Worklebitz.

Stanoviště velitele 1. roty: Stranov.

Stanoviště velitele 2. roty: hluboká cesta jižně od Worklebitz.

Stanoviště velitele 3. roty: Worklebitz.

Ochrana proti letadlům

bude provedena, bude-li toho třeba, jádrem kulometné roty.

Bojový trén (1. sled).

Údolí Mohelky (jižní břeh) jihových. od koty 272.

Poznámka: Rozumí se, že tento celkový obranný rozkaz platí až do nového rozkazu jen, aby sloužil za základ přípravných prací kádru a že tedy vojsko nezaujme prozkoumané posice. Jen prvky zajišťovací zaujmou své postavení skutečně.

Otázka 8.

Rozkazy velitele praporu na pravém (záp.) boku pro předvoj levý (vých.).

Rozkaz velitele praporu z počátku přibližovacího pochodu obsahuje, jak jsme viděli předešle při řešení 7. otázky, určité všeobecné údaje, platné pro celý pochod.

Netřeba je opakovati v rozkazech dalších.

Pochodová sestava.

Od čáry Sowinka—hřbet 600 m jihových. od koty 352, k níž bude proveden mezilehlý posun, bude jedna celá kulometná četa postupovati za 1. rotou (pravou), druhá kulometná četa za 2. rotou (levou).

Cíle.

Roty 1. sledu: čára Sowinka—hřbet 600 m jihových. od koty 352 (posun mezilehlý), pak čára Draholitz—Křidlowačina,

Dotykové hlídky: čára pahrbek 600 m jihozáp. od koty 354, jižní cíp lesa Rv. Sedliško (mezilehlý posun), pak čára kóta 306, kóta 280, pahrbek 400 m sev.-vých. od kapličky Sownitzké.

2. sled: Sedliško (mezilehlý posun), pak západní cíp lesa jiho-vých. od Sowinky.

Kulometná rota:

1. kul. druž.: Sowinka (mezilehlý posun), pak (po zesílení 2. kul. družstvem) severní okraj Drahotitz.

3. kul. druž.: hřbet 600 m jiho-vých. od koty 352 (mezilehlý posun), pak (po zesílení 4. kul. druž.) Křidlowačina.

Jádro kul. roty: západní cíp lesa jižně od Sedliška (posun mezilehlý), pak záp. cíp lesa jiho-vých. od Sowinky.

Hranice akčních pásem rot 1. sledu,

vytčeny čarou: most 400 m jihozáp. od Radwanitz, rozcestí 200 m sev.-záp. od Sedliška, silnice Sedliška—Buda (u 1. roty, pravé); hřbet, jdoucí od koty 352 k lesu jiho-vých. od Sowinky, mýtiny jižně od tohoto lesa (u 2. roty), cíp lesa 500 m sev.-vých. od Drahotitz (u 2. roty).

Pochod jednotek 2. sledu.

Druhý sled bude postupovati k svému 1. cíli (Sedliško) přes Podboří, pak dojde do Sowinky drže se severně od silnice Sedliško—Sowinka. Ze Sowinky vyrazí na jihovýchod, až dojde nový rozkaz.

Praporní velitelství.

Praporní velitelství bude postupovati za 1. rotou a dojde až k sev. okraji Drahotitz.

Pochodová osa velitele praporu.

Radwanitz, Buda, Sowinka (mezilehlý posun), Drahotitz. Zastávka na konci posunu: na již. okraji Drahotitz.

Bojový trén (1. sled).

Cesta: Podhoří (mezilehlý posun), Sedliško, Sowinka.

Sedliško nebude překročeno bez rozkazu. Rozkaz velitele praporu pro krátkou zastávku na druhém posunu bude:

Úkol praporu.

Prapor se zastaví na 15 minut na 2. cíli.

Sestava praporu.

1. rota: k Drahotitzům;

2. rota: ke Křidlowačině.

Spojení mezi rotami 1. sledu k vých. okraji Drahotitz (u 1. roty).

3. rota: záp. cíp lesa jiho-vých. od Sowinky.

Kulometná rota: 1. četa kul. na hřebenu sev.-záp. od Drahotitz; 2. četa kul. na Křidlowačině a na hřebetu 300 m východně od tohoto statku; 3. četa kul. k začátku úžlabiny 700 m sev. od Drahotitz.

Ochrana protiletadlům

bude obstarána v 1. sledu po jednom kul. družstvu z každé kul. čety 1. sledu; ve 2. sledu třetí kul. četou.

Pozorování:

Pozorovatelná velitele praporu: hřbet severně od Drahotitz.
Stanoviště velitele praporu: sever. okraj Drahotitz.

Otázka 9.

Rozkaz velitele předvoje levého (vých.) pro zřízení předmostí na jih od Jizery.

Na kandidátu byly žádány údaje, které společný velitel obou předvojů (nebo není-li ho, velitel divise) musí dát veliteli levého (vých.) předvoje, aby mohl vykonati svěřený úkol.

Tyto údaje jsou:

- a) zprávy o nepříteli z rána 1. července;
Situace našeho jezdeckta sousední (vých.) divise na konci postupu;
- b) pásmo, na něž má býti spuštěna palebná clona prvním plukem (2 prapory);
- c) ostrážná linie praporů;
- d) dělostřelecká podpora, na niž může 1. pluk spoléhati.
- e) jak si vésti, kdyby došlo k útoku.

K a) — Zdá se, že nepřítel neučinil pohyb k severu. Značné síly nepřátelského jezdeckta byly spatřeny 1. července o 10. hod. v krajině Kněžmost (Fürstenbrück).

Armádní jezdeckto má v této hodině svůj volný voj na linii: Kleinweisel (1000 m sev.-záp. od Bakova), Mnichovo Hradiště (jižní okraj), Dněboh, Muský, Žďár, Wolesschnitz, Wřcha, Turnov, na níž vytrvá do té doby, až předvoje zaujmou své posice jižně od Jizery. Sousední divise (vých.) má rozkaz hájiti svým předvojem Žehrovku až ke Žďáru.

K b) — Jde o to, aby valnému voji divise byl zajištěn přechod přes Jizeru 2. července, most Mohelnitzký a výpomocný most, jež divisní ženijní vojsko staví u Hubalova. Za tím účelem jest především třeba zabrániti nepříteli, aby nemohl působiti palbou přechoty ani na tyto přechody, ba ani na cesty, které k nim vedou. Nutno tedy zaujmouti alespoň tuto linii: hřbet vých. od Hradetz, kotu 263, vesnici Kruh, koty 274 a 350 a hřbet západně od Sichrowa.

Ale zaujetí této pahrbkovité linie, položené průměrně 500 m jižně od Jizery, neposkytuje prostoru a nutných krytů pro první prvky divise, aby se mohla rozvinouti a zaujmouti ve výjimečném případě svou bojovou sestavu.

Kromě toho les Bažantnice, vesnice Podol a Arnoštice zabírají rozhledu a palbě jednotek, které by se na této pahrbkaté čáře zřídily.

Jest tedy třeba posunouti krajní linii obranné posice nejméně k čáře: ohyb Jizery 500 m záp. od kostela v Březině, kóta 246, Arnoštice, již. okraj Podol, jiho-záp. okraj Bažantnice, kóta 267. Tato linie je dlouhá 5 km: 2 prapory mohou v ní za dobrých podmínek zřídit souvislou palebnou clonu. Posunouti se ještě více do předu by bylo prospěšné jen tenkrát, kdyby tím byly získány lepší střelecké podmínky a nebyla prodloužena délka linie. Situace svádí posunouti linii až k silnici Mnichovo Hradiště—Březina, kde by byl

terén pro střelbu příznivější a přirozené opěrné body (Mnichovo Hradiště, Hoschkowitz, Honsob, Březina). Ale kromě toho, že tato linie je dlouhá $6\frac{1}{2}$ km a nehodí se dobře k bočné palbě, poněvadž je příliš přímá, má tu nevýhodu, že jest ovládána velmi blízkými výšinami Mužský kopec a podél ní probíhá železniční trať, která brání výhledu.

Mimoto se doporučuje chrániti přechody přes Jizeru před nepřátelskou dělovou palbou nebo aspoň před polní dělostřelbou. Avšak dnešní donosnost tohoto dělostřelectva vyžaduje větších počtů i většího místa, a tak se můžeme omeziti jen na to, abychom zabránili nepříteli zaujmouti pozorovatelný, jimiž by přímo viděl na přechody. V našem případě zastírají hřbety 350 a 263 úplně tyto přechody zrakům nepřátelským z Mužského kopce a Velké Horky.

Proto tedy stanoví společný velitel předvojů pásmo, kde má býti spuštěna palební clona 1. pluku těmito dvěma čarami: severní čára: ohyb Jizery 500 m západně od kostela v Březině, kóta 246, jižní vstup do Mnichova Hradiště—Arnoltice a les Bažantnice; jižní čára: záp. okraj Březiny, silnice Březina—Mnich. Hradiště, sev. okraj Mnich. Hradiště.

K c) — Ostražná linie musí: za dne poskytovat dobré ostražné podmínky nad sev.-východem z Velké Horky a západním a severním okrajem masivu Mužský kopec;

za noci bdí nad hlavními přírodnými cestami od nepřítele, které se sbíhají zvláště u Mnichova Hradiště, Hoschkowitz, Honsob a Březina.

Bude tedy dobře vedena proti jižnímu okraji Mnichova Hradiště, proti silnici spojující toto město s Březinou a proti vých. okraji této vesnice.

K d) — Poněvadž zřízení předmostí jižně od Jizery je důležité, doporučuje se, aby všechno divisní dělostřelectvo bylo s to podporovati 1. pluk při nepřátelském útoku. To by však vedlo k tomu, aby celé dělostřelectvo kantonovalo v čele divise, což je nemožné, poněvadž by pak pěchota musila býti odsunuta příliš do týlu. Musíme tedy každý prapor podporovati aspoň jednou skupinou 10 cm děl, a to na př. u K o o n o w i t z a S e z e m i t z. Ostatní divisní skupiny budou kantonovati tak, aby mohly, bude-li potřeba, zakročiti co nejrychleji.

K e) — Bude-li nepřítel útočiti, musí první pluk držeti obrannou posici stůj co stůj tak, aby valný voj divise mohl překročiti Jizeru.

Palebná clona, která nepřítele sice zdrží a přinutí jej, aby se rozvinul podle terénu a zaujal bojové postavení, nestačí však, aby odolala útoku. Jestliže tedy společný velitel předvojů (nebo není-li ho, velitel divise) chce svěřiti pluku úkol, aby aspoň na chvíli kladl krajní odpor na místě, musí mu dáti prostředky.

Částečný divisní předvoj pravý (záp.) má zálohy. S 1 rotou a jednou kulometnou četou uhájí snadno mosty na Jizeře východně od K l o s t e r, jakož i mosty na malé Jizeře záp. od této vesnice.

Společný velitel předvojů může tedy dáti 2 pěší rotu a 2 kul. čety k dispozici veliteli levého předvoje (vých.) z P o d o l u. Předpokládejme, že to učiní.

Pak nebudeme studovati defenzivní rozkaz velitele 1. pluku, nýbrž jen sestavu a tedy ideu manévru a palebný plán, které ji určují. Ostatní články obranného rozkazu budou studovány podrobně později při obraně hlavní posice.

Rozhodovací prvky.

Předpokládejme především, že v tom okamžiku, kdy předvoj levý (vých.) dostihne Jizery, velitel tohoto předvoje pod ochranou divisní eskadrony (3 čety) vpřed posunuté na čáře M. H.—Hněvosice, les Bažantnice, M. H. Arnoštice, Březina, je na kotě 350 (Kačov Berg), aby se rychle orientoval o terénu a vydal své rozkazy. Jest doprovázen velitelem pravé (záp.) baterie levého (vých.) předvoje, svými dvěma pobočníky, praporním pobočníkem levé (vých.) baterie, velitelem technické roty, pl. trubačem a 5 pl. jezdci.

Jeho úkolem je zaujmouti jižně od Jizery proti již. okraji lesa Bažantnice a M. H. Arnoštice a na úpatí svahu hřbetu Hradetz obrannou posici, aby valný voj divise mohl překročiti Jizeru 2. července ráno, aby nebyl nepřítelem znepokojován a mohl postupovati dále k jihu.

Přehlídka terénu mu potvrdí výjimečnou důležitost masivu Kačov Berg a jeho krytů před ním se strany jižní. Vidí, že by posunutí krajní čáru obranné posice až k již. okrajům těchto krytů znamenalo nevyužití dostatečně jejich obranné schopnosti, usnadnění nepříteli útoky ponecháním v jeho rukou linie hřbetní, položené 800—1000 m jižně, která by mu poskytovala dobrou palebnou základnu, a konečně nemíti možnost střelby účinně na severní východy Mnichova Hradiště a Hoschkowitz. Situace ho sice svádí posunouti své síly až k těživě jizerského oblouku, označené silnicí z Mnichova Hradiště do Březiny, ale odporuje to vyšším rozkazům a nemá ani dosti prostředků, aby prodloužil svou, již tak jak tak dlouhou, obrannou linii.

Rozhodne se tedy posunouti přední hranice své posice až na linii: ohyb Jizery 500 m záp. od kostela Březiny, lesíček 300 m záp. od koty 246, křižovatka 1100 m jihozáp. od jižního okraje Podola, pravouhlý lesíček 600 m jihových. od M. H. Hněvosice, lávka přes Jizeru 400 m jižně od této osady.

Za těchto podmínek budou brzy jižní a vých. okraje lesa Bažantnice a Podola, jakož i Ober Kruhu dokonale vyhovovati 2. palebné cloně, kterou provede záloha pluku, sestavená z 2 pěších rot a z 2 kulometných čet 3. praporu. Těžké kulometry této zálohy budou ostatně nezbytně v činnosti.

(Příště dále.)